

Андреа Затті

Екологічні податки та субсидії: деякі результати аналізу досвіду Італії

В економічній теорії екологічні податки та субсидії вважаються результативними інструментами економічної політики, які використовуються для посилення охорони навколишнього середовища, поліпшення співвідношення цін з повними соціальними витратами та заохочення способів споживання та виробництва, розроблених з урахуванням екологічних вимог. Протягом останніх десятиліть проблема реформування фінансової системи в плані захисту навколишнього середовища дедалі частіше входить до переліку важливих питань у світі та Європі з точки зору політики. Однак дуже часто розрив між фактичним впровадженням реформ у галузі екологічного оподаткування та повним потенціалом і можливостями є значним. З метою визначення пріоритетів, можливостей і бар'єрів перспектив розвитку, у статті розглянуто питання екологічних податків і субсидій, які застосовуються в Італії в останні десятиліття. На основі інформації, взятої з основних національних джерел даних і звітів (наприклад, нещодавно створений Каталог екологічно шкідливих субсидій та екологічно безпечних субсидій), продемонстровано, як розробка та впровадження податків і субсидій визначаються неекологічними цілями, що призводить до змішаних і не зовсім задовільних наслідків. З огляду на отримані результати, деякі ключові елементи – прозорість, поступовість і передбачуваність – можуть допомогти подолати наявні бар'єри для впровадження та досягнення більш широкого та всеосяжного розвитку екологічно безпечних субсидій в Італії.

Ключові слова: реформа в галузі екологічного оподаткування, екологічно шкідливі субсидії, перспективи розвитку, державний бюджет, вибірковість

Класифікація JEL: H23, H60, Q58

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution 4.0 International license](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Андреа Затті

Экологические налоги и субсидии: некоторые результаты анализа опыта Италии

В экономической теории экологические налоги и субсидии считаются результативными инструментами экономической политики, используемые для усиления охраны окружающей среды, улучшения соотношения цен с полными социальными затратами и поощрения способов потребления и производства, разработанных с учетом экологических требований. На протяжении последних десятилетий проблема реформирования финансовой системы в плане защиты окружающей среды все чаще входит в список важных вопросов в мире и Европе с точки зрения политики. Однако очень часто разрыв между фактическим внедрением реформ в сфере экологического налогообложения и полным потенциалом и возможностями является существенным. С целью определения приоритетов, возможностей и барьеров перспектив развития, в статье рассмотрен вопрос экологических налогов и субсидий, используемых в Италии в последние десятилетия. На основании информации, взятой из основных источников данных и отчетов (например, недавно созданный Каталог экологически вредных субсидий и экологически безопасных субсидий), продемонстрировано, как разработка и внедрение налогов и субсидий определяются неэкологическими целями, что приводит к смешанным и не вполне удовлетворительным последствиям. Исходя из полученных результатов, некоторые ключевые элементы – прозрачность, последовательность и предсказуемость – могут помочь преодолеть барьеры для внедрения и достижения более широкого и всеобъемлющего развития экологически безопасных субсидий в Италии.

Ключевые слова: реформа в сфере экологического налогообложения, экологически вредные субсидии, перспективы развития, государственный бюджет, выборочность

Классификация JEL: H23, H60, Q58

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии [Creative Commons Attribution 4.0 International license](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), что позволяет неограниченное повторное использование, распространение и воспроизведение на любом носителе при условии наличия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.